
பிள்ளையார்
வழிபாடும்
விநாயகர்
தோத்திரத் திரட்டும்

வெளிப்படு:
கு. வி. அசைம். யாழ்ப்பாணம்.

ஸாம் இந்து ஆரம்ப பாடசாலையில் 2001ஆம் ஆண்டு தூம் 5
புலமைப் பரிசில் பரிட்டையில் சித்தியனைந்த

செல்வன் / செல்வி இந்து இசைக்கரி

அவர்களுக்கு கு. வி. அச்சக உறிஞாயாளர் மயர் அமிருதனிங்கம்
ஒன்று அவர்களின் ஞாபகார்த்த பரிசிலாக இப்புத்தகம் 30.11.2001ல்
தீரு. செ. ஜேயானாசிங்கம் அவர்களால் மனமூங்கு
வழங்கப்படுகின்றது.

கி. இந்து இசைக்கரி

வே. ஞானகாந்தன்
அதிபர்
தீரு. செ. ஜேயானாசிங்கம்

யாழ். இந்து ஆரம்ப பாடசாலை

வெளியிட்டுரை

மக்களிடையே, இறையுணர்வை வளர்க்கவேண்டும் என்னும் பேராவலினால், ஒவ்வோர் புத்தாண்டின் தொடக்க நாளிலும் சிறிய பிரசரம் ஒன்றை வெளியிட வேண்டும் என்னும் கோட்பாட்டைப் பல்லாண்டு களாகக் கடைப்பிடித்து வருகின்றோம்.

அதற்கிணைய, பாவ (பவ) எனப் பெயரிய இவ்வாண்டின் தொடக்க நாளில், விநாயகர் தோத்திரத் தீர்டும் பிள்ளையார் வழிபாடும் என்னும் இச்சிறு நூலை வெளியிட்டு வைப்பதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

பிள்ளையார் வழிபாட்டில் மிக்க ஈடுபாடு கொண்ட பெரியார் திரு.ச.பொன்னுச்சாமி(கொக்குவில்) அவர்கள் இந்நூலை வெளியிடும்படி ஆலோசனை வழங்கி எம்மை ஊக்குவித்தார்.

ஆழத்துச் சித்தர், சிவயோக சவாமிகளின் பிரதமசிடரும், அவர் கொள்கையைப் பரப்புவதில் முன்னின்றுமைப்பவரும், அருளாளரும் கிழக்குமாகாணம் செங்கலடி சிவதொண்டன் நிலையத்தில், இருந்து பெரும் பணிபுரிந்து வருபவருமாகிய சீலத்திரு செல்லத்துரை சுவாமிகள் விநாயகர் குறித்துச் சுருக்கமான கட்டுரை ஒன்றை எழுதி உதவினார்கள்.

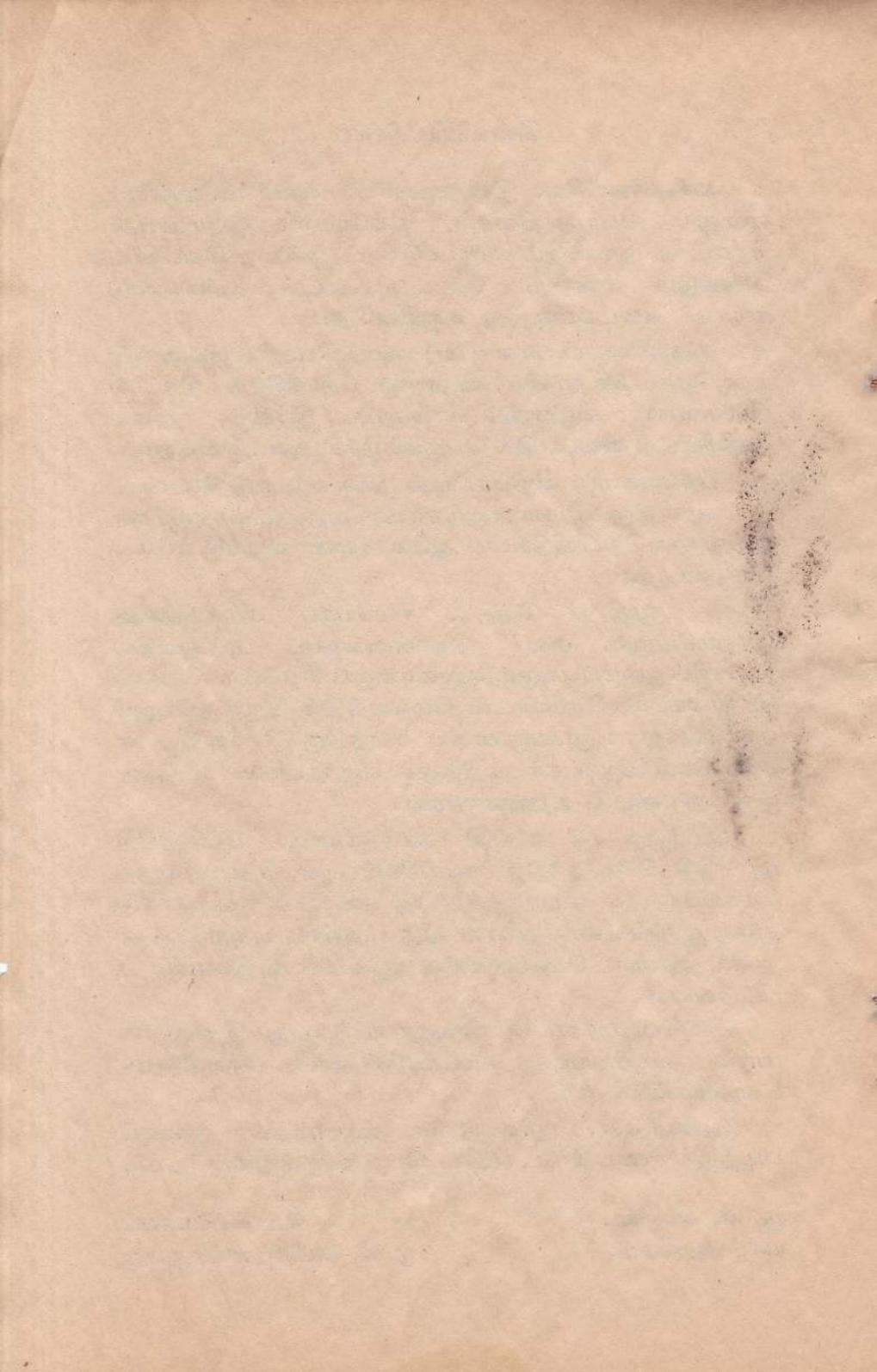
ஐகத்துரு ஸ்ரீ காஞ்சி காமக்கோடி பீடாதிபதி ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர சுவாமிகள், ஸ்ரீ சித்பவானந்த சுவாமிகள், ஸ்ரீ ஏ.பார்த்தசாரதி சுவாமிகள் திருவாவடு துறை ஆதினமகாவித்வான் திரு.ச.தண்டபாணிதேசிகர் ஆகிய திருவகுட்செல்வர் களின் ஆக்கங்களும் இணக்கப்பட்டுள்ளன.

இப்பெருமக்கள் அனைவருக்கும் எமது இதயழர்வ மான நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

அன்பர்கள், ஆர்வலர்கள், அடியார்கள், நூலைப் படித்துக் கணபதி கடாட்சம் பேற வழுத்துகின்றோம்.

கு. வி. அச்சகம்.
யாழ்ப்பாணம்.

வெளியிட்டாளர்
கு.வி. அமிர்தலிங்கதுரை

விநாயகர் தோத்திரத் திரட்டு

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிய

தேவாரம்

திருமுறை :

வியாழக்குறிஞ்சி

பிடியதன் உருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடும் அவர்டர்
கட்டகண பதிவர அருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை இறையே

திருமுறை 2

பியந்தைக் காந்தாரம்

கரியின் மாழுகம் உடைய கணபதி தாதைபல் பூதம்
திரிய இல்பலிக் கேகுஞ் செழுஞ்சூடர் சேர்தரும் மூதூர்
சரியின் முன்கைதன் மாதர் சதிபட மாநட மாடி
உரிய நாமங்கள் ஏத்தும் ஒலிபுனற் காழிநன் ஜகரே.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிய

தேவாரம்

திருமுறை 4

காந்தாரம்

பலபல காமத்தராகிப் பதைத்தெறூ வார்மணத் துள்ளே
கலமலக் கிட்டுத் திரியுங் கணபதி யென்னுங் களிறும்
வலமேந் திரண்டு சடரும் வான்கயி லாய மலையும்
நலமார் கெடிலப் புனலும் உடையா ரொருவர் தமர் நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்றும் இல்லை. அஞ்சு வருவது மில்லை.

திருமுறை ८

திருக்குறுந் தொகை

நார் ணன்னோடு நான்முகன் இந்திரன்
 வார ணன்கும் ரண்வணங் குங்கழற்
 பூர் ணன்திருப் பூவனூர் மேவிய
 கார ணன் வெணை ஆளுடைக் காலையே.

திருமுறை ९

திருத்தாஸ்டகம்

கைவேழ முகத்தவணப் படைத்தார் போலும்
 கயாசரனை அவணாற்கொல் வித்தார் போலும்
 செய்வேள்வித் தக்கணமுன் சிதைத்தார் போலும்
 திலைமுகன்றன் சிரமொன்று சிதைத்தார் போலும்
 மெய்வேள்வி மூர்த்திதலை யறுத்தார் போலும்
 வியன்வீழி மிழலையிடங் கொண்டார் போலும்
 ஜவேள்வி ஆறங்கம் ஆணார் போலும்
 அடியேணை ஆளுடைய அடிகள் தாமே.

சுந்தரரூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிய

தேவாரம்

திருமுறை १

கொல்லிக் கொவாணம்

மண்ணுவகும் விஸ்துவகும் உம்மதேயாட்சி
 மலையரையன் பொற்பாவை சிறுவணையுந் தேநேன்
 எண்ணிவியுன் பெருவயிறங் கணபதியோன்றறியான்
 எம்பெருமான் இதுதகவோ இயம்பியருள் செய்யீர்
 தின்னெணைன் உடல்விருத்தி தாரீரே யாகிள்
 திருமேனி வருந்தவே வளைக்கின்றே ஓனைக்
 கங்காறையன் கொடும்பாடன் என்றுறைக்க வேண்டா
 கடல் நாகைக் காரோணம் மேவியிருந்திரே.

திருமாளிகைத் தேவர் அருளிய
திருவிசைப்பா

திருமுறை 9

பஞ்சம்

தணதனற்றோழா சங்கரா குல
பாளியே தானுவே சிவனே
கனக நற்றுவே கற்பகக் கொழுந்தே
கண்கள் மூன்றுடையதோர் கரும்பே
அனகனே குமர விநாயக சனக
அம்பலத் தமர சேகரவே
உளகழவினை என்னெஞ்சினுள் இனிதாத்
தொண்டனேன் நுகருமா நுகரே.

திருமூலதேவர் அருளிய
திருமந்திரமாலை

திருமுறை 10

ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
இந்தினிளம்பிறை போஹு மெயிற்றனை
நந்திமகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகிண்றேயே.

கபிலதேவ நாயனார் அருளிய
முத்தநாயனார் திருவிரட்டை மணி மாலை

திருமுறை 11

திருவாக்குஞ் செய்கருமங் கைகூட்டுஞ் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கு
ஆதலால் வானோரு மானை முகத்தானைக்
காதலார் கூப்புவர்தங் கை

விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்கவல்லான்
விநாயகனே வேட்கை தணிவிப்பான் - விநாயகனே
வின்சனிற்கு மன்னிற்கு நாதனுமாந் தன்மையினாற்
கண்ணிற் பணிமின் களிந்து

சேக்கிழார் சுவாமிகள் அருளிய
பெரியபூராணம்

திருமுறை 12

எடுக்கும் மாக்கதை யின்றமிழுச் செய்யளாய்
நடக்கும் மேன்மை நமக்கருள் செய்திடத்
தடக்கை ஐந்துடைத் தாழ்செவி நீள்முடிக்
கடக்க விற்றைக் கருத்துள் இருத்துவாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அருணகிரி நாத சுவாமிகள் அருளிய
திருப்புகழ்

திருச்சிற்றம்பலம்

உம்பர்தருத் தேனு மனிக்	கசிவாகி
ஒண்கடலில் தேனமுதக்	துணர்லூரி
இன்பரசத் தேபருகிப்	பலகாலும்
என்றனுபிரிக் காதரவுற்	நருள்வாயே
தம்பிதனைக் காகவனாத்	தணைவோனே
தந்தைவலத் தாலருள்கைக்	கனியோனே
அன்பர் தமக் காணநிலைப்	பொருளோனே
ஐந்துகரத் தானைமுகப்	பெருமானே

கைத்தலம் நிறைவனி அப்பமொ டவல்பொரி
கப்பிய கரிமுகன் - அடிபேணி :
கற்றிடும் அடியவர் புத்தியில் உறைபவா!
கற்பகம் எனவினை - கடிதேகும்

மத்தமும் யதியழும் வைத்திடும் அரள்மகன்
மற்பொரு திரண்புய - மதயானை
மத்தள வயிற்னை உத்தமி புதல்வனை
மட்டனிழ் மலர்கொடு - பணிவேணே !

முத்தமிழ் அடைவினை முற்படு கிரிதனில்
முற்பட எழுதிய - முகல்வோனே
முப்புரம் எரிசெய்த அச்சிவன் உறைரதம்
அச்சது பொடிசெய்த - அதிதீரா

அத்துயரதுகொடு கப்பிரமணிபடும்
 அப்புனம் அதனிடை - இபமாகி
 அக்குறமகளுடன் - அச்சிறு முருகனை
 அக்கணம் மணமருள் பெருமானே

மெய்கண்டதேவர் அருளிய சிவஞானபோதம்

கல்லால் நிழல்மனை
 வில்லார் அருளிய
 பொல்லார் இணைமலர்
 நல்லார் புனைவரே

அருணந்திதேவர் அருளிய சிவஞானகித்தியார்
 ஒருகோட்டன் இருசெவியன் மும்மதத்தன்
 நால்வாய் ஐங்கரத்தன் ஆறு
 தருகோட்டம் பிறை இதழித் தாழ்சடையான்
 தருமொரு வாரணத்தின் தாள்கள்
 உருகோட்டன் பொடும் வணங்கி ஓவாதே
 இரவுபகல் உணர்வோர் சிந்தைத்
 திருகோட்டும் அயன்திருமால் செல்வமும்தன்
 ரோவென்னச் செய்யும் தேவே

உமாபதிதேவர் அருளிய சிவப்பிரகாசம்

ஒளியான திருமேனி உயிழ் தானம் மிகமேவு
 களியார் வருமானை கழல்நாளும் மறவாமல்
 அளியானும் மலர்தாவும் அடியார்கள் உளமான
 வெளியாகும் வலிதாய விணைகூட நினையாவே

ஓங்கொளியாய் அருள்ளான மூர்த்தி யாகி
 உலகமெலாம் அளித்தருளும் உழையம்மை காணத்
 தேங்கமழும் மலரிதழி திங்கள் கங்கை
 திகழுரவும் வளர்சடைமேற் சேர வைத்து
 நீங்கலரும் பவத்தொடர்ச்சி நீங்க மன்னுள்
 நின்றிமையோர் துதிசெய்ய நிருத்தம் செய்யும்
 பூங்கமல மலர்த்தாள்கள் சிரத்தின் மேலும்
 புந்தியினும் உறவனங்கிப் போற்றல் செய்வாம்

கச்சியப்ப சிவாசாரியர் அருளிய கந்தபுராணம்

திகட சக்கரச் செம்முகம் ஜந்துளான்
சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்
அகட சக்கர விள்மெனி யாவுறை
விகட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவாம்

உச்சியின் மகுட மின்ன ஒளிர்தர நுதலினோடை
வச்சிர மருப்பி னொற்றை மணிகொண் கிப்புரி வயங்க
மெய்ச்செவிக் கவரி தூங்க வேழுமா முகங்கொண்டுற்ற
கச்சியின் விகட சக்ரக கணபதிக் கண்பு செய்வாம்

மண்ணுல கத்தினில் பிறவி மாசற
எண்ணிய பொருளெலாம் எனிதில் முற்றுறக
கண்ணுதல் உடையதோர் களிற்று மாமுகப்
பண்ணவன் மலரடி பணிந்து போற்றுவாம்

பரஞ்சோதி முனிவர் அருளிய
திடுவிளையாடற்புராணம்

உள்ளமெனுங் கூடத்தில் ஊக்கமெனும்
தறிநிறுவி உறுதி யாகத்
தள்ளாரிய அன்பென்னும் தொடர்பூட்டி
இடைப்படுத்தித் தனுகட் பாசக்
கள்ளவினைப் பகுபோதக் கவளமிடக்
களித்துண்டு கருணை யென்னும்
வெள்ளமதம் பொழிசித்தி வேழத்தை
நினைந்துவரு வினைகள் தீர்ப்பாம்

வானுவகும் மன்னுவகும் வாழ்யதை வாழப்
பாள்மைதரு செய்யதமிழ் பார்மிசை விளங்க
ஞானமத ஜந்துசர முன்றுவிழி நால்வாய்
ஆணமுகனைப் பரவி அஞ்சலி செய்கிறபாம்

- சேக்கிமார் புராணம்

திருவும் கல்வியும் சிரும் தழைக்கவும்
கருணை பூக்கவும் தீமையைக்காக்கவும்
பருவமாய் நமதுள்ளம் பழுக்கவும்
பெருகும் ஆழத்துப் பிள்ளையைப் பேணுவாய்

- விருதாசல புராணம்

உவக காரண காரிய மாய்யிர்க் குயிராய்
இலகு ஞானியர் தழையிழந் தெய்துநற் பேறாய்ப்
பலவு மாய்ப்பறப் பிரமாயிப் பரேசமாய்ப் பரமாய்த்
திலக மாகிய கணேசனின் சேவடி தொழுதாம்

உவக லோகமும் படைத்தளித் தழிக்குந் தற்பரமாய்
அகில லோகத்தும் புகவிடம் தணக்கிலா அமைவாய்ப்
புகலு லோகங்கள் அனைத்திற்கும் புகவிடம் தானாய்ப்
பகவ ஞாகிய கணேசனின் பதமலர் தொழுதாம்

உவகத்துக் காதியாய்த் தேவருக் காதியாய் உவவாச்
சுகத்துக் காதியாய்ச் சரர்களுக் கிசராய்ச் சுடரும்
மகத்துக் கீசராய்க் கணங்களுக் கீசராய் மதிப்போர்
அகத்துக் கூடிய கணேசனின் அடியினை தொழுதாம்
விதாயக புராணம்

பாசந் தணையறுத்துப் பாவக்கடல் கவக்கி
நேசத் தணைப்பட்டு நிற்குமே — உருவாக்கும்
காராரி வரைங்ற கண்ணிப் பிடிஅளித்த
ஒராணை வந்தென் உளத்து
குமரகுருபர அடிகள்

ஒங்குமொரு மருப்பானை உயிர்க்குயிராய் இருப்பானை
 உரக வேந்தன்
 தாங்குநெடு நிலத்தானை முச்சுத்தானை வதைத்தானைக்
 சயிலமானைப்
 பாங்குவைத்து மழுத்தானை பரித்தான்றந் தனித்தானைப்
 பகம்பொற் ரோட்டுப்
 பூங்கமல பதத்தானைப் பொருவிலைந்து கரத்தானைப்
 போற்றல் செய்வாம்

சிவராத்திரி பூராணம்

ஒற்றை அணிமருப்பும் ஓரிரண்டு தைத்தலமும்
 வெற்றி புணைந்த விழிமுன்றும் - பெற்றதொரு
 தண்டைக்கால் வாரணத்தைத் தன்மனத்தி லெப்பொழுதும்
 கொண்டைக்கால் வாராது கூற்று
- பழம்பாடல்

மருஞ்ஞறு மனமும் கொடிய வெங்குணமும்
 மதித்தறியாத துண்மதியும்
 இருஞ்ஞறு நிலையும் நீங்கி நின்அடியை
 எந்தநாள் அடைகுவன் எளியேன்
 அருஞ்ஞறு ஓளியாய் அவ்வெளிக்குள்ளே
 அமர்ந்தசிற் பரவொளி நிறைவே
 வெருஞ்ஞறு சமயத்தறியொனாச் சித்தி
 விநாயகவிக்கிணேச்சுரனே.

- சித்திவிநாயகர் பதிகம்

தஞ்சம் என்றுள்ளைச் சார்ந்தனை எந்தை நீ
 தானும் இந்தச் செகத்தவர் போலவே
 வஞ்சம் என்னி இருந்திடில் என் செய்வேன்
 வஞ்சம் அற்ற மனத்துறை அண்ணவே
 பஞ்சபாதகம் தீர்த்தனை என்றுநின்
 பாதபங்கயம் பற்றினன் பாவியேன
 விஞ்ச நல்லருள் வேண்டித் தருதியோ
 விளங்கும் சித்தி விநாயக வள்ளவே

- கணேசத் திருவருண்மாலை

பாரதியார் விநாயகர் நான்மனி மாலை

கடரோபோற்றி கணத்தேவர்
துரையே போற்றி ! எனக்கென்றும்
இடரேன்யிறிக் காத்திடுவாய்
என்னாயிரங்கால் முறையிட்டேன்
படர்வாள்வெளியிற் பலகோடி
கோடிகோடிப் பலகோடி
இடராதோடு மன்டங்கள்
இசைத்தாய், வாழி இறையவனே

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்பும்இவை
நாலுங் கலந்துளக்கு நான்தருவேன் - கோலஞ்செய்
துங்கக் கரி முகத்துத் தூமனியே நீ எனக்குச்
சங்கத்தமிழ் மூன்றும் தா

ஒளவையார்

ஆணிலே அன்றி ஆருயிர்ப் பெண்ணிலே
அவியிலேயில் வடியணைப் போலவே
காணிலேணாரு பாவியை இப்பெருங்
கள்ளநெஞ்சக் கடையணை ஆளையா
ரணிலே இடர்எய்த விடுத்தியேல்
என்செய்கேளினி இவ்வுவகத்தில்
வீணிலேயெழுப் பேனருள் ஜயனே
விளங்குஞ் சித்தி விநாயக வள்ளலே

வேழமுகத்து விநாயகனைத் தொழு
வாழ்வு மிகுந்து வரும்
வெற்றி முகத்து வேலவனைத் தொழுப்
புத்தியிமிகுந்து வரும்

உ
கணபதி துணை

ஒளவையார் அருளிச் செய்த

விநாயகர் அகவல்

சிதக் களபச் செந்தா மரைப்பூம்
பாதச் சிலம்பு பல்லிசை பாட
பொன்னரை ஞானும் பூந்துகில் ஆடையும்
வண்ண மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
பேஷை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்

வேழ முகமும் விளங்குசிந் தாரமும்
அஞ்ச சரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நானிரு புயமும்
முன்று கண்ணு மும்மதச் சவுடும்

(10)

இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
திரண்டமுப் புரிநூல் திகழோளி மார்பும்
சொற்பதங் கடந்த துரியமெய்ஞ் ஞான
அற்புதன் கன்ற கற்பகக் களிடே
முப்பழ நுகரும் மூவிக வாகன

(15)

இப்பொழுத தென்னை ஆட்கொள வேண்டித்
தாயாய் எனக்குத் தானெழுந் தருளி
மாயாப் பிறவி மயக்கம் அறுத்துத்
திருந்திய முதலைந் தெழுத்துந் தெளிவாயப்
பொருந்தவே வந்தென் உளந்தளிற் புகுந்து

(20)

குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னிலி
திருவடி வைத்துத் திறமிது பொருளென
வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெங்க் கருளிக்
கோடா யுத்தாற் கொடுவினை களைந்தே
உட்டா உபதேசம் புட்டினன் செவியில்

(25)

தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங்காட்டி
ஐங்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்
இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளிக்
கருவிகள் ஒடுக்கும் கருத்தினை அறிவித்து
இருவிளை தன்னை அறுந்திருள் கடித்து

(30)

தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
மலமொரு மூன்றின் மயக்க மறுத்தே
ஒன்பது வாயில் ஒருமந் திரத்தால்
ஐங்புக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
ஆரா தாரத் தங்கிசை நிவையும்

(35)

பேரா நிறுத்திப் பேச்கரை யறுத்தே
இடையின் கலையின் எழுத்தறி வித்துக்
கடையில் சமுழுனைக் கபாலமுங் காட்டி
மூன்றுமன் டலத்தின் முட்டிய தூணின்
நான்றெழு பாம்பின் நாவி ரூணர்த்திக்

(40)

குண்டலி யதனிற் கூடிய அசபை
விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கணவைக்
காலா வெழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்

(45)

குமுத சகாரயன் குணத்தையுங் கூறி
இடைச்சக் கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
உடற்சக் கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டிச்
சண்முக தூலமுஞ் சதுரமுக குக்கமும்
என்முக மாக இனிதெனக் கருளிப்

(50)

புரியட்ட காயம் புவப்பட்ட எனக்குத்
தெரியெட்டு நிலையுந் தெரிசனப் படுத்திக்
கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
இருத்தி முத்தி யினிதெனக் கருளி
என்னை யறிவித் தெனக்கருள் செய்து

(55)

(11)

முன்னெ விகங்பிள் முதலைக் களைந்தே
வாக்கும் மனமும் இல்லா மணோலயம்
தேக்கியே யெற்றன் சிற்றை தெளிவித்து
இருள்வெளி யிரண்டுக் கொன்றிட மென்ன
அருள்தரும் ஆனந்தத் தமுத்தியென் செவியில்

(60)

எல்லை யில்லா ஆனந்தம் அளித்து
அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
சத்தத்தி நூள்ளே சதாசிவங் காட்டிச்
சித்தத்தி நூள்ளே சிவவிஞ்கங் காட்டி
அனுவக் கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்க்

(65)

கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே கூட்டி
வேடமும் நீறும் விளங்க நீறுத்திக்
கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
அஞ்சக் சரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறி வித்துத்

(70)

தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை ஆஸ்ட
வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே

மற்றும்

மதுரமொழி நல்லுமையாள் புதல்வன் மலர்பதத்தை
முதிர்நினைய வல்லார்க்கரிதோ முகில்போல் முழங்கி
அதிர நடந்திடும் யானையுந்தேரு மதன்பிள் வருங்
குதிரையுங் காதந்திழுவியுங்காதங் குல மன்னை

பழும்பாடல்

பிள்ளையார் வழிபாடு

“ தந்தி முகத்தனைச் சங்கரன் மெந்தனைத்
தொந்தி வயிறனைத் தோடனி செவியனை
இந்திர னுக்கரு ஸீந்த இறைவனை
மந்திர ரூபனை நான்மற வேனே ”

சிலயோகசவாமிகள்

முதல் தெய்வ முரத்தம்

இந்து சமயத்திலுள்ள அனைவரும், எச்செயலைத் தொடங்
கிழும் விநாயகப் பெருமானனயே முதன்முதல் வணங்கித் தொடங்
கும் வழக்கும் உடையார்கள். யாவர்க்கும் ‘முன்னவனே முன்னின்
ராஸ் முடியுததொன்றுள்தோ’ என்றும் ‘முன்னவனே யானை
முகத்தவனே’, என்றும் அடியார்கள் போற்றி செய்தனர்.
திருவள்ளுவர் தந் திருக்குறளின் முதற்குறளில் ‘ஆதிபகவன்’
எனச் சுட்டியது விநாயகரையே குறிப்பதாகவும் கொள்ளலாம்.

முதற்கண் வழிபாடுங் கடவுளானமையின் மந்திரங்கட
கெல்லாம் முதலாயுள்ள பிரணவம் எனப்படும் ஒங்காரம் விநாய
கருக்கு உரியதாயிற்று. இதனாலேயே விநாயகரை இது பிரண
வங்களின் கூட்டத்தால் தோன்றியவராகப் புராணங்கள் கூறும்
மேலும், சம்பந்த சவாமிகள் கேவாரததில் “பிடியதனுருவுமை
கொனமிகு கரிபது வடிகொடு” என்று கூறியதும் ‘நோக்கற்பால
தாம் ஒசை ஒவியெல்லாம் ஆனாய் நீயே’ என்றபடி. எல்லா ஒசை
ஒவிகளுக்கும் மூலமாகத்தி கழிவது பிரணவம் என்னும் ஒங்காரமே.
இந்த ஒங்கார மூல ஒவியிலிருந்தே உலகம் யாவும் தோன்று
வனவாயின, எமது உடலின் அமைப்பும், காது, இருதயம்.
இரைப்பை, கநுப்பை முதலாய உறுப்புக்களின் அமையும் ஒங்கார
வடிவினதாகவே இருப்பதைக் காணலாம். சங்கு முதலிய
இயற்றசப்பொருள்களும் அவ்வடிவினாலே. ஞானிகள் உலகின்
தோற்றமும், இயக்கமும் ஒங்காரத்தினாலேயே நடைபெறுகின்
ரன் என்பதை கண்டுணர்ந்தனர்.

“ ஓய்கா ரத்தி அதித்த துலகெலாம்
ஒங்கார ரத்தில் நிலைத்த துலகெலாம்
ஒங்கார ரத்தி லொடுங்கு மூலகெலாம்
ஒங்கா ரத்தி அறுதி சிவாயவே ”

ஒங்கார வடிவம் யானை வடிவத்தோடு ஒத்திருத்தவின் யரனை வடிவம் அவ்வோங்காரத்தினை நினைப்பிப்பதாம். விநாயகரது ஒடிந்த கொட்டு, கிரீடம், ஒடியாதுள்ள ஒற்றைக் கொட்டு, தும்பிக்கை, பேழையிலு என்பவற்றைக் கூர்ந்து நோக்கின் அவரது வடிவம் ஒங்காரத்தின் வரிவடிவாய் அமைந்திருப்பது புலனாகும்.

குறிகுணம் யாவும் கடந்து சோசிவடிவமாகவுள்ள இறைவனை, கண்ணுணர்ந்த ஞானியர் உலகத் தோற்றுத்திற்கு முதலாவதான நாதம் என்னும் தத்துவத்தை உணர்ந்து, அதற்கு அடையாளமாகப் பாமரரும் உய்த்துணர வைப்பதற்காகவே அவ்வோங்கார வடிவை இயற்கையாகவே பொருந்தும் யானை முகம் உடையதாக உருவகஞ் செய்து உணர்த்தினர். திருக்கோவில்களில் அமைந்த வடிவங்களைக் கொண்டு வழிபடுதலினும், மந்திரங்களை இறைவனது வடிவமாகக் கொண்டு வழிபடுதலே சிறந்ததென்பர். மந்திரங்களுள் விநாயகர் பிரண்மு மந்திர வடிவினர் என்க.

கடவுளுக்குச் சொருபதினிலையில் (also in ite) எவ்வித உருவமு யில்லை. ஆயினும் உயிர்கள் தம்மை வழிபட்டு உய்யும் பொருட்டு பல வடிவங்களாகக் காலம், இடம் ஆகிய குழ்நிலைகளுக்கேற்ப அவர், ஞானிகள் உணர்வுகளில் தோன்றி நின்று அருளுகின்றார். இதனைச் சாத்திரங்கள் தடத்த வக்கணம் என்ற கூறும் அக்கினி நமக்கு உபகாரஞ் செய்ய வேண்டிய போது தானே தனித்து நேர்நின்று உபகாரஞ் செய்யவில்லை அது திரி, வீரகு முதலிய பொருள்களை இடமாகக் கொண்டே பற்றி நின்று ஒளி, குடி பதிலை குணங்களை உபகாரஞ் செய்தல் போல, இறைவனும் படைப்பாதித் தொழில்களைச் செய்யுமிடத்து அன்றார், ஸ்ரீகண்டர், வீஷ்ணு, பிரமா முதலாயினோரை இடமாகக் கொண்டு தமது சக்தியை அவர்களிடத்தில் நிறுத்தி, அச்சக்தியால் அவர்களை அதிட்டித்து, அவ்வழியாக ஐந்தொழிலைச் செய்கிறார். இதனாலேயே மனிவாசகப் பெருமானும் இறைவனை “ஏகன்அநேகன் இறைவனடி வாழ்க” என வாழ்த்தினார். இவ்வாறாகத் தமது அளவிலா ஆற்றலால் ஞானிகளின் உணர்வில் சிவபெருமானே, விநாயகர் சுப்பிரமணியர் வீரபத்திரர், வைரவர் முதலாய அருள் வடிவங்களாயமைந்து, அடியார்க்கு அருள் செய்கிறார் அஶற்றுள் முதல் தோன்றிய வடிவமே விநாயகராகும்.

விநாயகரது தோற்றம்பற்றி பலவித கதைகள் கூறப் பட்டுள்ளன. உண்மையென்னவெனின் முழுமுதற்பொருளாகிய சிவபெருமானின்திருவுள்ளத்துதித்தகருத்தே மாதவர் காட்சிக்கு இவ்வுருவில் அமைந்ததாகும். ஏனைய வரலாறுகளெல்லாம் அவரவர் உணர்வுத் தாராதம்மியத்திற்கேற்ப ஆன்றோரால் அறிவுறுத்தப்பட்ட உப கதைகளோயாம். முழுவதும் உண்மை எனும் ஞானிவள் வாக்குப்படி யாவும் சரியே.

இடர்களை கணபதி

வழிபடும் அடியவர்களின் இடர்களைக் கணதற்குச் சிறப்பாய மைந்த மூர்த்தமே கணபதி வடிவாகும்.

“வழிபடுமவரிடர் கடி கணபதி வர அருளினன்” என ஞானசம் பந்தப் பெருமானும் “பல பல காமத்தராகிப் பதைத்தெழுவார் மனத்துள்ளே கலமலக் கிட்டுத் திரியும் கணபதி எனும் களிறும்”. என அப்பர் சுவாமிகளும் பாடியருளினர். இறைவனது என்னிறைந்த ஆற்றல்களுள் இடையூற்றை ஜனும் ஆற்றலும் ஒன்று. அவ்வாற்றல் முனைந்து நிற்க விளங்குபவரே விநாயகர். அவர், தமிழை வழிபடுவோர்க்கு இடையூற்றைப் போக்குதல் அறக்கருணை. அல்லார்க்கு, இடையூற்றை ஆக்குதல் மறக்கருணை. அதனால் விநாயகருக்கு ‘விக்கிநேசர்’ ‘விக்கினராசர்’ எனும் திருப்பெயர்கள் உள்வாயின. எவரேனும் யாதாயினும் ஒருசெயலை மேற்கொண்டு அதன்கண் முயலுங்கால் அதற்குஇடையூறு வருதல் இயல்பு. அந்த இடையூற்றுக்குக் காரணம் அவரது விளையே. அவ்வினை, இறைவழிபாட்டினால் நீங்கற்பாலதே. ஆகவே செயலைத் தொடங்குக்கால் அஃது இடையூறின்றி இனிது முற்றுதற் பொருட்டு இறைவனை வணங்கித் தொடங்குதல் வேண்டும். அவ்விடத்தில் இறைவன் இடையூறு நீக்குபவனாயிருந்து தன்னை வணங்குவோர்க்கு அநுப்பிரவான். இவ்வாறிருந்து அருள் செய்யும் நிலையே “விநாயகப்பெருமான்” எனப்படும் நிலை. அதனாலேயே தொடங்கும் அலுவல்கள், இடையூறின்றி இனிது முடிதற் பொருட்டு இந்துக்களாகிய யாவரும் விநாயகப் பெருமானை வழிபட்டுத் தொடங்குதல் மரபாயிற்று.

திருவுருவங்கள்

பிள்ளையாரின் திருவுருவங்களைச் சிறப்பநூல்கள் வெவ்வேறு வகைகளில் வெவ்வேறு நிலைகளில் சிறப்புறச் சித்திரிக்கின்றன.

ஏறத்தாழ முப்பத்திரண்டு நிலைகளில் மூர்த்தங்கள் உள். நேபாளம் இந்துசினா ஆதிய நாடுகளில் நான்கு முகங்களுடைய விநாயக உருவங்கள் உள். இந்நாடுகளிற் சில இடங்களில் ஐந்து முகங்களையுடைய திருவருவங்களும் உள்ளன மதுரை திருச்செந்தூர், சிதம்பரம், ஆதிய தலங்களில் முக்குறுணி விநாயகர் மிகப்பெரிய திருவருவங் கொண்டு விளங்குகிறார். ஓஞ்சிபுரம், திருவோணகாந்தன்தளி என்னுந் தேவாரப் பாடல் பெற்ற கோயில்களில் கருவறை மன்றபத்து நுழை வாயிற் கவரின் முகப்பிலிருக்கும் விநாயகர் திருவருவத்தின் அருகே சென்று நம்செனியை அணுக வைத்து நின்றால் ஒரு வகை ஒங்கார ஒலி ஒவ்வித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கேட்கலாம். பல நூற்றாண்டுகாலமாக, பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் இல்லைவினையக் கேட்டு மகிழ்ந்து வியந்து வணங்கிச் செல் கின்றனர். தமிழ்நாட்டிலுள்ள எல்லா ஊர்களினதும் வாயில்களிலும், சந்திகளிலும், வீதியோரங்களிலும் வழிவிட விநாயகர் கோயில்களைச் சிறிதாக்கேயா, பெரிதாகவோ அமைத்துவனர். வாழ்க்கையில் வழி திறப்பவரும், வழிமறிப்பவரும் விநாயகரா தலாற்போலும் இத்தகைய ஆலயங்களை அமைத்தனர். மண்ணினாலும், சாணியினாலும், மற்றும் வசதியான ஏப்பொருள்களாலும் கணபதி உருவங்களை அமைத்து சிறுவர் முதல் வேதவிற்பனைர் வரை வழிபட்டு வருவது பண்டு தொட்ட வழக்கமாகும்.

விநாயகப் பெருமானின் திருவருவம் தத்துவமயமானது. அவரின் திருமுகம், முகங்கள், மாலை முதலியன சிவபெருமானைக் குறிப்பன. இவரது திருவடிகள் ஞானசக்தியும், கிரியாசக்தியுமாகும். இவரது பேழை வயிற்றில் உலக மெல்லாம் அடங்கும். ஐந்துக்காலம் ஐந்து தொழில்களைச் செய்யும். முகங்களும் குரியன், சந்திரன். அக்கினியைக் குறிக்கும். மும்மதம், ஞானம். அறக்கருணை, மறக் கருணை என்பவற்றைப் பொழுதியதன் அடையாளமாகும். நான்கு கைகள், தேவர்க்கூறும், யானைத்தலை, யானைக்கால், துதிக்கை என்பன விலங்கின்கூறும், பேழை வயிறும், குறுகிய கால் களும்பூத்தக்கூறும், வலப்பொகத்தில் தந்தமின்மை பென்னமைக்கூறும். இடப்பாகத்தில் தந்தமுள்ளமை ஆண்மைக்கூறும், முகம் அஃறினைக்கூறும். ஏனைய உறுப்புக்கள் உயர்தினைக்கூறும் அமைய எல்லாப் பொருள்களாயும் இருப்பவர் அவரேயென நன்கு விளங்கும்.

ஒவ்வொரு தெய்வமுர் ததக்துக்கும் வாகனம் உள்ளது. உயிர்கள் யாவும் இறைவனின் வாகனங்களே. குறித்தெலாரு தெய்வத்தின் வாகனம் அத்தெய்வத்தின் தனிமிகமையைக் குறிக்கும். வீநாயகர் வாகனம் பெருச்சாளி. தேவர்களுக்குப் பல இன்னங்களைச் செய்க கயமுகாக்குறனைக் கொண்டு அவன் பெருச்சாளி உருவெடுத்தோடியபோது அவனைப் பிடித்துத் தன் வாகனமாக்கிக் கொண்டார் என்பது கதை. பெருச்சாளியின் தத்துவப் பொருள் யாதெனில் பெரியதிற் பெரியதும். சிறியதிற் சிறியதுமான கோலங்கள் யாவினும் பெரிது சிறிகெனும் பேதமற்ற ஆன்மாவே நிறைந்துள்ளது. என்பதாகும். ஒரறிவு முதல் ஆற்றறிவுவரை டட்டற்றோற்றறங்கள் மாறுபடும். எனினும் யாவும் முடிவில் பூரணமடையும்போது ஒன்றாகியே விடும். உயிர்கள் யாவள்ளும் நிறைந்திருக்கும் பூரணப்பொருளின் உண்மையையே இத்தத்துவம் தெரிவிக்கும். எல்லாவகையிலும் வீநாயகர் உருவம் ஞான வடிவமேயார்.

வழிபாட்டு மரபு

இறைவுகளை உள்ளனப்போடு எப்பரிசாயினும் ஏத்துமின் ஏத்தினால் அவன் அப்பரிசே அருள்புரிவான். கண்பதியை வலம் வருதல், தேங்காய்களை ஏறிதல், உடைத்தல், அபிடேகம். அவங்காரார் முதலியன் செய்தல் ஆகிய பல வகை முறைகளில் வழிபாடு நிறுத்துகிறார்கள். விக்கிணேசுவரரை வழிபடும்போது வாழை, மா, பலா முதலிய கனிவகைகளும் தேங்காய், கருப் பங்கட்டி, மோதகம், எள்ளுருண்டை, அவல், கடலை முதலிய சிற்றுண்டி வகைகளும் மிதுதியாகப் படைத்து வழிபடுதல் வேண்டும் ஏனெனில் அவர் என்றும் பிள்ளையாராய் (சிறுவராய்) இருப்பதனாலாகும். இவ்வண்ணம் படைக்கும் பொருள்கள், நம் சிவபோதத்தையும், இவற்றை உண்டு அவர் பொழியும் மதநீர், அவர் எமக்குச் செய்யும் கருளையையும் விளக்கும்.

“உள்ளமெனும் கூடத்தில் ஊக்கமெறுங் தறிந்றுவி உறுதியாகத் தங்களிய அன்பென்னும் தொடர்பூட்டி இடைப்படுத்தி தறுக்கப்பாகக் கள்ளவிளையும் சூபோதக்கவளமிடக் களித்துண்டு கருளையென்னும் வெள்ளமதம் யொழித்தி வேழத்தை நிறைந்துவரு வினைகள் தீப்பாம்”

திருவிளையாட்றபுராணம்

கணபதிக்குப் படைத்த கனி, அப்பம், அவல், பொரி, கடலை போன்ற தின்பண்டங்களைச் சிறுவர்க்குப் பகிர்ந்து கொடுப்பது முறையாகும், இச்சிறுவர் எய்தும் திறத்தியே தெய்வத்தின் திருத்தியுமாகும். விநாயகருக்கு மலர்களைவிட அறுகம்புலலே மிகவும் விருப்பத்தைத் தருவதாகும் இதன் பெருமை விநாயக புராணத்தில் விரித்துரைக்கப்பட்டுள்ளது துளசி விநாயகருக்கு ஆகாது. இரு கைகளாலும் தலையிற் குட்டிக் கொள்ளுதலும், இரு கைகளையும் மாற்றி இரு காதுகளையும் பிடித்துக் கொண்டு தோப்புக்கரணமிடுதலும் இப்பெருமான்மூன் செய்யும் சிறப்பு வழிபாடாகும். இதற்குப் புராண வரலாறுவில் ஆதாரம் உள்ளது. உடற்கூற்று நூல் வல்லுநர், செவிகளுக்கு முளைக்கும் இருபது நரப்புகளின் தொடர்பு உள்கென்றும், செவிகள் மூலம் பெற்ற உபதேசங்கள் மூளையிற் சென்று பதிவதற்க இந்நரம்புகளைப் பண்படுத்தவே குட்டுதலும், தோப்புக்கரணமும் உதவுமென்பர். பிள்ளையார் வழிபாட்டினைப் பண்டிதர் முதல் பாமரர் வரை யாவறும் எளிதாகச் செய்யலாம். மன்னையோ, சாண்ததேயோ பிடித்துப் பிள்ளையாராக்கி அறுகம்புலலோ, பச்சிலையோ சாத்தி எந்த இடத்திலும் வழிபடலாம். விநாயகர் வழிபாடு பயன்படிக் கொண்றாகும். “கணபதி பூசை கைமேற்பலன்” என்பது பழமொழி.

கணபதி பூசைசெய்து இட்ட சித்தி பெற்றோர்

விநாயகப்பெருமானை மெய்யன்போடு வணங்கி இட்ட சித்தி பெற்றவர்கள் பலர். பிரமன், விஷ்ணு, தக்கன், இந்திரன், நளன், சண்முகர், மன்மதன், ஆதிகேடன், சந்திரன், இராவணன், அகத்தியர், ஒளவையார், கபிலர், நம்பியாண்டார்நமயி முதலாய் அருளாளர்கள் விநாயகர் அருள்பெற்றோராவர்.

(அ) அகத்தியருக்கு அகுளிய வரலாறு

முன்னாரு காலத்தில், மேற்கூரமலையில் தவமியற்றிக் கொண்டிருந்த அகத்திய முனிவரை, தேவர்களின் வேண்டு கோளின்படி தென்றிகைக்கெப்பதிப் பொதியமலையில் இருக்கு மாறு சிவபெருமான் கேட்டிக் கொண்டார் அபோது அவர் சிவபெருமானை வணங்கி “அடியேன் தென்றிகையில் இருக்குங்காலத்துத் தேவரை வழிபடற்குரிய ஒரு புண்ணிய நதியை அடியேனுக்குத் தந்தகுள்ள வேண்டும்” என வேண்டினார் அதற்கிணங்கு சிவபொருமன் தமது கைலாயத்திலுள்ள ஏழு

புண்ணிய நகிஞர் ஒன்றாகிய காலீரிந்தியை அழைத்த “நீ கம டலத்தில் தங்கியிருந்து, அவன் தனது கையைக் காட்டி, ‘போ’ என்று எவ்விடத்தில் கூறின்றானோ அவ்விடத்தில் நகியாக பெருக்கெடுத்துச் செல்’ எனவருளினார். அவ்வாறு அவ்வாற்று நீர், அகத்தியர் கமண்டலத்துள் அடங்கியிருக்க அதனை எடுத்து கொண்டு முனிவர் தென்றினை நோக்கி நடந்தார் வரும் வழியில் பல அற்புதச் செயல்களைச் செய்து கொண்டு, குடு நாட்டினையடைந்தார்.

இஃதிங்கன்மாக், குரபதுமன் என்னும் அசரனுக்கஞ்சிய தேவேற் திரன் மறந்திதுப்பதற்காகத் தேவருவகைத்தை விட்டு நீக்கி, கொழிப்பதியில் வந்து தங்கினார். அங்கு சிவபெருமானை வழிபடற் காக ஒரு பூந்தோட்டம் அமைத்திருந்தான். ஒரு சமயம் மழையின்மையால், அத்தோட்டத்துச் செடி கொடிகள் உலர்வதாயின. தேவேந்திரன் ஏதும் செய்ய அறியாது திஷைத்தான். அச்சமயத்தில் நாராத முனிவர் அல்லிடம் வந்தார். அவரிடம் இந்திரன் தன் குறையைக் கூற, அவர் அகத்தியரின் கமண்டலத்தில் காலீரி நீர் இருப்பதையும், அவர் அபிபோது குடுநாட்டிலிருப்பதையும் கூறி “நீ விநாயகரை வழிபட்டேன், அவர் எனுண்மாவது அந்தியை இங்கே கெருகிவர அருளுவார்” என்று கூறி சென்றார்.

இந்திரன், அங்யணமே விநாயகப் பெருமானை வழி ட்டு. கரும்பு, தேங்காய், தேன், தினைமா, வாழைப்பழம், பலாப்பழம், மரம்பழம், பாகு, மோதகம் முதலியவற்றைப் படைத்துத் ததி செய்ய, பின்னையார் வெளிப்பட்டு “உனக்கு வேண்டுவது யாது” என விளவினார். இந்திரன் “கொங்குநாட்டில் தங்கியிருக்கும் அகத்திய முனிவரது கமண்டலத்தில் உள்ள காலீரி நதியை இங்குவரச் செய்து, எனது நந்த வனத்தைச் செறிக்க செய்தல் வேண்டும்” என வேண்டினார். விநாயகரும் “அங்குமே செய்வோம்” எனக் கூறி ஒரு காக்கை உருவம் கொண்டு சென்று, அகத்தியரின் கமண்டலத்திலே மீது இருந்தபொழுது முனிசரும் காக்கையைக் கலைப்பதற்கெனக் கையை நீட்டி “போ, போ” என்றார். உடனே விநாயகர் “சிவபெருமான் கூறியபடி அத்தியர் செப்புவிட்டபடியால், நீ இவ்விடத்திலேயே பெருக்கெடுத்து ஓடுவாயாக்” என்றார். காலீரி நதிக்குக் குறிப்புக் காட்டிலிட்டுக் கமண்டலத்தையும் கவிழ்த்துவிட்டு மறைந்தார். உடனே காலீரி பெருந்தியாய்ப்பெருக்கத் தொடங்கியது அக்கணமே விநாயகர் தம் காக்கை வடிவினைக் கழைந்து, ஒர் சிறுவன் போல் தோன்றி முனிவர் முன் நின்றார். சிறுவனைக் கண்ட அகத்தியர்

சிற்றங்கொண்டு 'நீ யாவனோ? அசரனோ? தேவனோ?' எனக் கூறிக்கொட்டு தூரத்திப் பிடித்துக் குட்டுவதற்கு முயன்றார். எவ்வகையினாலும் பிடிக்கமுடியாதபடி விநாயகர் விளையாடியதைக் கண்ட முனிவர் இறுதியில் 'களைப்படைந்து இவிளன் செய்வது' என்றென்னினார். அவருடையநிலையையுணர்ந்தபெருமான்தமது உண்மை வடிவைக் கொண்டு அவர்முன் தோன்றினார். அப்போது அகத்தியர் அகமகிழ்ந்து 'விநாயகப் பெருமானே இத்திருவிலை யாடலைச் செய்தார். அஃதறியாது அவரை தூரத்தினோனே' என்று அவரைக் குட்டுதூற்காகப் பிடித்த தம் கைகளால் தமது நெற்றியில் குட்டிக் கொண்டார். பின்னையார் 'முனிவனே! குட்டிக் கொள்ளாதே. இது நமக்கு ஒரு விளையாட்டால் இருங் தகேயக்கிறி, சின்தத் தங்டாக்கி விடலை. இந்திரன் வேண்டு கோளின்பொருட்டுக் காவிரி நதியை இங்கு பெருகியோட்டச் செய் தோம்' 'என்று கூற, மேலும் அசுத்தியர், பெருமானை நோக்கி 'யான் குட்டிக் கொண்டது போல தேவரீர் முன் குட்டிக் கொள் கிண்றவர்களுக்கும் அருள் புரிதல் வேண்டும்'. என்ற பொழுது 'அவ்வாறேயாகுக எனவருளினார் விநாயகப் பெருமான் இதனாலன்றோ இன்றும் கங்கையாம் பொன்னியாம் எனக்கு தம்பநாட்டும் போற்றக் கூடியதாகத் தமிழ்நாடு செழிப்பிறுகின்றது.

(ஆ) இராவணனுக்கு அருள் புரிந்தது

பிரம்மோத்தர காண்டத்தில் இவ்வாறே இராவணன் விநாயகர் முன் குட்டிக்கொண்ட வரலாறுள்ளது. இலங்கை வேந்தனான் இராவணன் கைலைமலைச் சாரலையுடைந்து சிவபெருமானை வணக்கித் தாம் புரிந்தான். சிவபெருமான் அவன் தவத்திற்க மகிழ்ச்சியுற்றுத் தோன்றி 'உனக்கு வேண்டியது யாது?' எனக் கேட்டார். தனக்கு நீண்ட ஆயுளும், தன்னாடு எவராலும் அழிக்கப்படாதிருக்கவும் வேண்டினான். அப்போது அவனுக்கு நீண்ட ஆயுளை அளித்து ஒரு சிவவிங்கத்தையும் அவன் கையிற் கொடுத்து எந்த வாகனத்திலும் ஏறாது நடந்து கொண்டு சென்று உமது இலங்கையில் வைத்தால், அந்நகர் என்றும் அழியாதிருக்கும் என்றும், இடையில் எங்கோவது நிலத்தில் வைத்தால், பின்பு அதனை எடுக்க முடியாது என்றும் ஆசிரவதித்தனுப்பினார். மகிழ்வுடன் இராவணன் இலங்கைக்குத் திரும்பினான் இச்செய்தியை அந்த தேவர்கள் மிக வருந்தி, கொடியவனாகிய இராவணன், இனியங்கத்தை இலங்கையில் தாபித்து விட்டால், தம்மால் அந்நகரை அழிக்கமுடியாதென என்னி விநாயகப் பெருமானிடம் சென்று 'நல்லோர்க்கு இடையூற்றறப்போக்கியும் தீயோர்க்கு இடையூற்றை ஆக்கியும் அருளும் பெருமானே கொடிய இராவணன்

கொண்டு செல்லும் இவிங்கத்தை இலங்கையில் சேர்க்காதாய்
தடுத்தருள் செய்விராக ” என வேண்டினார் விநாயகப் பெரு
மான் “அங்கும் ஆகுக ” என்று கூறி, இராவணன் வயிற்றில்
நீரை நிரம்பும்படி வருணதேவனுக்குக் கட்டளையிட்டார்.
வருணனும் அப்படியே அருளினான். இராவணன் சிறநீர் நிரப்பிய
வயிற்றுடன் துணப்பட்டு “ இவிங்கத்தை என்ன செய்வது ”
என்று திகைத்தான். அக்கணம் ஓர் அந்தணச்சிறுவனாக விநாயகர்
அவன் மூன் தோன்றினார். அதனைக் கண்ட இராவணன்
“ தம்பியான் சிறநீர் கழித்து வரும்வரையும் இந்த இவிங்கத்தை
உன் கைகளில் வைத்துக் கொள் ” என்றான். சிறவனும் “நல்லது,
அப்படிச் செய்திமேன். ஆயினும் இதனைச் கமக்க முடியாது
போய் விடின், உன்னை மூன்று தரம் கூப்பிடுவேன். அதற்குள்
நீ வராவிடின் இவிங்கத்தை நிலத்தில் வைத்து விடுவேன் ”
என்றார்.

இராவணன் அதற்கிளகந்து சிறுவன் கையில் இவிங்கத்தைக்
கொடுத்து விட்டுச் சிறநீர் கழிக்கச் சென்றான். வயிற்றில்
வருணன் நிரப்பிய நீர் முழுாதும் வெளியேற அதிக நேரமாயிற்று.
இதற்குள் விநாயகர் “ இராவணா வா! இராவணா வா!
இராவணா வா! ” என்று மூன்று முறை கூவினார். இராவணன்
திரும்பிவந்து இவிங்கம் நிலத்தில் இருப்பதைக் கண்டு திடுக்குற்
றான் எடுக்க முயன்றான். முடியலிழ்லை. தன் பலங்கொண்ட
மட்டும் இழுத்தான் இவிங்கம் அசைப்பில்லை. “ இது மகாபலி
இவிங்கம் ” என்றான் மறுபடியும் தன்னால் இயற்ற மட்டும்
இழுத்தான். அப்போது அந்த இவிங்கம் பகவீன் காது போலக்
குழைந்துவிட்டது. அதனாலேயே அத்தலம் இன்றும் ‘கோக்ஞம்’
என்று வினங்குகின்றது “கோலக் கோபுரக் கோகரணம் குழாக்
கால்களாற் பயணன் ” என்று அப்பர் கவாமிகள் பாடியதும்
இத்தலத்துச் சிவனையே.

இவிங்கம் நிலத்தைவிட்டு எடுக்கமுடியாததைக் கண்டு இரா
வணன் சினங்கொண்டு. ‘நான் வருவதற்குள் ஏன் நிலத்தில்
வைத்தாய்’ என்று கூறி சிறுவன் தலையில் குட்டினான். உடனே
விநாயகர் தம் பேருபடிவத்தை (விஸ்வருத்தை) எடுத்து
கொண்டு நின்று இராவணனைப் பந்தரடினார் இதனால்
வருந்திய இராவணன் பெருமானிடம் மன்னிபும் கேட்டான்.
அச்சிறவன் தேவரீர் என்பதை அறியாது குட்டி விட்டேன்.
சிறியோர் செய்த பிழைகளைப் பாறப்பது பெரியோர் கடனே
எனப் பலவாறு வேண்டினான் அப்பொழுது இராவணன்மீது

இரங்கிய விநாயகர் 'உனது பிழையைப் பொறுத்தோம் உனது இருபுது கைகளினாலும் உனது பத்துத் தலைகளிலும் குட்டிக் கொள்' என்றார். இராவணன் அவ்வாறே குட்டிக்கொள்ள, அவ்வோசை ஒரு நல்ல வாத்திய முழக்கம் போன்றிருந்தது. அதனைக் கண்—பிள்ளையார் மகிழ்வற்ற ரூ 'இன்று முதல் நார்முன் உன்னைப் போலக் குட்டிக் கும்பிடுகிறவர்களிடத்தில் நாம் மிகவும் மகிழ்வட்டவோம்' என்று அவன் குற்றத்தைப் பொறுத்தருளி மறைந்தார்.

மேலே போந்த இந் வரலாறுகளும் விநாயக புராணத்திலுள். இதனால் தோப்புக்கரணமிடு கல் விநாயகருக்கே சிரிய சிறப்பு வழிபாடாகும் விநாயகரை நாடோறாறும் வழிபடுகிறவர் குக்கு எல்லர் நலங்களும் கிடைக்கும். தீமைகள் யாவும் நீங்கும். நீண்ட வாழ்வடன் நோயின்மையும் என்னிய எண்ணியர்களுக்கு எய்தலும் கைகூடும். கல்வியும் ஞானமும் வீடுபெறும் கிடைக்கும். இதனை ஒன்றையார், நம்பியாண்டார்ந்தமிழ் என்னும் இருவர்வரலாறு களாலும் காணலாம்.

(இ) போழநாட்டில் திருநாரையூரில் நம்பியாண்டார் துப்பி என்னும் ஆதி சைவஅந்தனர் சிறவராயிரு 'கும்பேஷ்து அவ்வூரில் உள்ள பொல்லாப்பிள்ளையார் நேர் தின்று அருள்பெற்றார். எங்குன் மெனின் அவர் சிறவராய்ப் பள்ளியில் படித்துக் கொண்டிருக்கும் போதொருநாள் அபர் தந்தையார் வெளியூர்க்குச் செல்ல வேண்டியிருந்தமையின். தாம் கூசிக்கும் அவ்வூர்ப் பொல்லாப் பிள்ளையாரது பூசையைத் தமது மைந்தரைச் செய்ய விண்ணம் கட்டலையிட்டுச் சென்றார். மைந்தர் அங்குமே பிள்ளையாருக்கு எல்லா வகையான வழிபாடுகளையுன் செய்து விட்டு, நிலோதனத்தை வைத்து நிலேதித்தகார். தந்தையார் பூசிக்குஞ்சொழுது பிள்ளையார் நிலேதனத்தை உண்பார் என்று நினைத்திருந்த சிறுவன், தாம் நிலேதிக்கும் போதும் அவ்வாறு உண்பார் 'ஏன்று என்னிய' சிறுவர், அன்று உண்ணாது காமா இருந்தத்தைக் கண்டு, பிள்ளையாரைப் பலவாறு துகித்து நிலேதனத்தை உண்டருஞ்சமாறு வேண்டினார். அப்பொழுதும் அவர் நிலேதனத்தை உண்ணாததைக் கண்டு, தாம் வழிபாடில் ஏதோ குறையிருந்ததாக என்னி, அதற்காகத் தங்களையை அங்கிருந்த கல்வில் மோசிக்கொள்ளச் செய்தார். உடனே பிள்ளையார் அவரைத் தடுத்து, நிலேதனத்தை உண்டருளினார். அதனைக் கண்டு சிறுவனாகிய நம்பியாண்டார் நம்பிகள், "நேரமாகிவிடப்படியால் இனி நான் பள்ளிக்குச் சென்றால் ஆசிரியர் என்னைத் தண்டிப்பார்; ஆகையால் நீரே எனக்குக் காவி கற்பித்தருள்ள வேண்டும் என்று வேண்டி அன்று முதல் அவ்விடமே கல்வி பயில்லானார்.

இந்த அதியற்புதச் செய்தி நாடெங்கும் பரவியது. அது அப்போது சோழ நாட்டை அரக செய்துவந்த ஓராசராச்சோழன் காதிற்கும் எட்டுயது. உடனே அம்மன்னன் "இவ்வற்புதத்தை நேரே காண வேண்டும்" என்று திருநாளையூரை அடைந்து. விநாயகப் பெருமானுக்குப் பல வகையான தொகையான பழங்களை. நம்பியாண்டாரைக் கொண்டு நிவேதித்து உண்ணச் செய்யும்படி ஷண்டப் பிள்ளையாரும் யாவற்றையும் ஒரு நொடிக்குள் இருந்து ஓட்டு தெரியாது போகும்படி உண்டுவிட்டார். அரசன் ஆச்சரியமாற்று நம்பியாண்டார் பெருமையை உணர்ந்து அவரை வணங்கினான். பின் பொல்லாப்பிள்ளையாராடமே நம்பியைக் கொண்டு கேட்டறிந்து தில்லையில் இருந்து தேவரத் திருமூறை களைக் கண்டெடுத்து சைவவுலகம் வாழ. திருமூறைகளை நிரல் செய்வித்து செளியிட்டான். இப்படிப் பள்ளையாரருளால். சைவம் மீண்டும் உயிர்பெற்றது.

(ஈ) ஓளவையார் வழிபட்டது

"ஓளவையார் விநாயகரை நாடோறும் வணங்கிவந்த காரணத்தி னால், ஒரு நவான் அவர் கந்தரமூர்த்தி நாயனாரும் சேரமான் பெருமான் நாயனாரும் திருக்கைலைக்குச் சென்றதையற்றுத் தாமும் அவர்களுடன் அங்கு செல்ல விரும்பி, பூசையை விரைந்து செய்ய அதனை விநாயகர் அறிந்து, ஓளவையே! அவசரப்படாதே அமைதியுடன் பூசையைச் செய்! அவர்களுக்குமுன் உண்ணைக் கைவையில் சேர்க்கிறேன்" என்று சொல்லி. அவர் அவ்வாறு செய்து முடித்தபின், அவரைத் தமது தும்பிக்கையால் எடுத்துக்கைலையில் வைத்தருளினார்" என்பது ஓர் செவிவழிச் செய்தியாகும் விநாயக புராணத்தில் மற்றும் பல புராணங்களிலும் விநாயகரை வழி பட்டு, எண்ணிய பேழுகளை எண்ணியாரே பெற்றவர் பலரது வரலாறுகள் உள்.

சைவத்திருமூறை டி இல் நம்பியாண்டார் நம்பியும் மற்றுஞ் சைவ பெரியோர்களும் அருளிய விநாயகரைப் பற்றிய பிரபந்தங்கள் பல உள்ளன. ஓளவையார் அருளிச்செய்த விநாயகர் அகவல் மிகச்சிறந்தவேர் யோகஞானத் தோத்திரமாகும். இதனால் விநாயகரை வாழ்க்கி வழிபடுவோர் இன்னம், மறுமை, வீடு என்னும் முப்பயன்களையும் அடைவர் என்பது தின்னும்.

அ. செல்லத்துறைக் கவுமிகள்.

கிவதொண்டன் நிலையம்
செங்கல்லடி

துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணி

பிள்ளையார் என்கிறோமே? இந்தப் பிள்ளையார் யார்? “பிள்ளை” என்றாலே அவர் தான். மிரிபாகதயாக பிள்ளையார் என்கிறோம், அவர்தான் அந்தக் குழந்தை. சகல உலகங்களுக்கும் தாய் தந்தையான பார்வதி பரமேசவரின் மூத்த பிள்ளை என்று சொல்லுகிறோம்.

மற்ற இடங்களில் இவரை கண்ணார் (கணேசர்) கணபதி என்பார்கள். சிவபெருமானின் படைகளுக்கு, பூதகணங்களுக்கு பிள்ளையார் தான் தலைவர். சகர், பதி, கணேசர், கணபதி இவர் திருப்பெயர்களே! இவருக்கு மேலே தலைவர் யாரும் கிடையாது. எல்லாவற்றுக்கும் முந்தியவராக, முதல்வராத மேலாக இருப்பர் அவர். அவருக்கு மேல் இன்னொரு தலைவர் (நாயகர்) ஆல்லை. அதனால் விநாயகர் என்றும் பெயர் “வீ” என்பது சில சமயங்களில் ஒன்றாக்கு எதிர்மறையானதைக் குறிப்பிடவும், வார்த்தைக்கு முதலில் வரும். இங்கே நாயகன் இல்லாதவர் என்று எதிர்மறையாக வருகிறது. தமக்கு மேல் கீரு நாயகன் இல்லாதவர் என்பது பொருள்.

அவர் செய்யாத அநுக்கிரகம் இல்லை, குறிப்பாக நமக்கு வருகிற விச்வங்களையெல்லாம் அழிக்கிறவர் அவர்தான் ஆகையால் விக்நேசவரர் என்று அவரைச் சொல்லுகிறோம். எந்தக் காரியத்துக்கும் தடை வராமல் இருப்பதற்காகவே முதலில் இவரைப் பிரார்த்திக்கிறோம். முதல் பூஜை இவருக்குத்தான்.

சுஜுமிகன் கஜராஜன் இப்படியெல்லாம்* அவருக்குப் பெயர் இருக்கிறது, யானை முகத்தோடு அவர் விளங்குவதால் இந்தப் பெயர்கள் வந்திருக்கின்றன. யானைக்குத் தேவபலம் மிகவும் அதிகம், பிள்ளையாரும் இப்படித் தான். அதிக சக்தி வாய்ந்தவர். ஆனாலும் அதைக் காட்டிக் கெடுதல் செய்யாமல், நமக்கெல்லாம் நன்மையை செய்து கொண்டிருக்கிறார் யானைக்குப் புத்திக் கூர்மை, ஞாபகசக்தி எல்லாம் மிக அதிகம். பிள்ளையார் அறிவே வடிவானவர்.

பிள்ளையார் யானைக்கு யானை — குழந்தைக்குக் குழந்தை, அதனால் அவரை எத்தனை தடவைகள் பார்த்தாலும், போதும் என்று திருப்பிடிட்டாலும் தில்லை. கள்ளங்கபடம் இவ்வாதகுழந்தை மனசு அவருக்கு. குழந்தைபோல நல்ல உள்ளம், யானை மாதிரித் தேவபலம், புத்திக்கூர்மை, எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகத் தெவிட்டாத அழகு. ஆனந்தம் பொங்கி கொண்டிருகிற சூபம்.

சேராததல்லாம் அவரிடம் கபாவயாகச் சேருகிறது. கழுத் துக்குக் கீழே குழந்தை — மனிதவர்க்கம். மேலே முகம் யானை மிருகவர்க்கம், ஆணால் அவர் வாஸ்தவத்தில் தேவ வர்க்கம். தேவர்களுள் முதல் பூஜை பெறும் தெய்வமாக அவர் இருக்கிறார்.

குழந்தையாக இருந்துகொண்டே மகா பெரிய தத்துவங்களுக்கு சூப்கமாக இருக்க பிள்ளையாரிடம் பல வகையான மாறுபாடுகள் உண்டு. அவற்றிலே ஒர் அழகு. வித்தியாசமான தெல்லாம் அவரிடம் சேர்ந்திருப்பதாலேயே, அவரிடம் எல்லாம் தூக்கியம் என்று ஆகிறது. உதாரணமாக ஒரு கையில் ஒடிந்த தந்தம் எஞ்சால், இன்னொரு கையில் கொழுக்கட்டைவைத்திருக்கிறார். அதற்குள் தித்திப்பாக இருக்கிற வஸ்துவுக்குப் பெயர் பூர்ணமானால் முழுமை. ஒரு கையில் இருக்கிற தந்தம் மூளி; இன்னொன்றிலோ மழுமை. எல்லாம் நிறைந்த பூரணப் பொருள் பிள்ளையாரேதான். இதை அறிந்து கொள்வதுதான் பேராணதம். ஆண்தத்துக்கு இன்னொரு பெயர் மோதகம்; கொழுக்கட்டைக்கும் மோதகம் என்றே பெயர்.

பிள்ளையார் ஏழை எளியவர்களுக்கெல்லாம் கவாமி. மஞ்சள் பொடியிலும், களிமண்ணிலும், சாணியிலும் கூட எவரும் ஒரு பிள்ளையாரைப் பிடித்துப் பூஜை செய்து விடவாம். அவர் எளிதில் சந்தோஷப்படுகிறவர். எங்கே, எப்படி எதில் கூப் பிட்டாலும் உடனே வந்து அந்தக் கல்விலோ, களிமண்ணிலோ இருந்து கொண்டு அருள் செய்வார். அவரை வழிபட நிறையச் சாத்திரம் படிக்க வேண்டும் என்பதில்லை. ஒன்றும் படிக்காத வனுக்கும், கூபிட்ட குரலுக்கு அவர் வந்து விடுவார்.

மற்ற கவாமிகளைத் தரிசனம் செய்வது என்றால், நாம் அதற்காக ஒரு காலம் பார்த்து, குளித்து முழுகி, அர்ச்சனைப் பொருள்கள் வாங்கிக் கொண்டு, கோயிலுக்குப் போக வேண்டிய இருக்கிறது. கோயிலுக்குப் போனாலும் நேரே அந்தச் கவாமி யிடம் போய்விட முடியாது. பிராகாரம் கற்றிக் கொண்டுதான் உள்ளே போக வேண்டும். அப்போதும்கூட கவாமிக்கு நோம்பை பக்கத்தில் போக முடியாது. கொஞ்சம் தள்ளித்தான் நிற்க வேண்டும். பிள்ளையார் அப்படி அல்லர். எந்த சமயமானாலும் சளி, நாம் ஆரிசுக்கோ பள்ளிக்கூடத்துக்கோ, கலைக்கோ, போய் வருகிற போது கூட, தெருவிலோ தற்செய்வாகத் தலையைத் தூக்கினால், அங்கே ஒரு முக்கில், பிள்ளையார்

உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார். அவரைப் பார்த்த மாத்திரத் தில் நாமாக நெற்றியில் குட்டிக் கொண்டு, ஒரு தோப்புக்கரணம் போட்டு விட்டு, நடையைக் கட்டுகிறோம். இதிலேயே நமக்கு சொல்லத் தெரியாத ஒரு நிம்மதி சந்தோஷம் எல்லாம் உண்டா கிறது.

-ஐகத்துரு ஸ்ரீகாஞ்சி காமகோடி
பிடாதிபதி ஸ்ரீசந்திரசேகரேந்திர
சரசுவதி சுவாமிகள்.

பேழையிற்றோனே

விக்கிநேசுவரர் பூஜையில் உணவு முக்கியமான இடம் பெறுகிறது. நல்ல தின்பண்டங்களைப் படைப்பதே தும்பிக்கையானதை தொழுவதற்கு ஏற்ற உபாயம். சத்துள்ள நல்ல உணவில் அவர் விருப்பம் கொண்டவர் என்று சொல்லுவார்கள். அதாவது உடல் வாழ்க்கைக்கு நல்ல உணவு மிகவும் முக்கியம். முறையாக நல்ல உணவைச் சாப்பிடுவர்களுக்கு, வாழ்க்கையில் எல்லா காரியங்களையும் எளிதாகச் செய்ய முடியும்; விக்கினங்கள் குறையும். குறித்த வேளையில் அளவாக உணவை ஏற்பதே விக்கிநேவசர் பூஜையாகும். கணபதிக்குப் படைத்த களி, அப்பம், அவல், பொரி போன்ற தின்பண்டங்களைச் சிறுவர்களுக்கு ஏராளமாகப் பகுத் துக் கொடுப்பது முறை. அவர்கள் அடையும் திருப்தி தெய்வத்தின் திருப்தியாகும். நல்லுணவு படைத்து நல்லஸ்ரக்களை மகிழ்விப்பது கணபதி பூஜையாகும். மனக் கஷப்புக்கு ஆதில் இடம் இல்லை. முரண்பாட்டை அகற்றி உடன்பாட்டை ஆது உண்டு பண்ணுகிறது. இது விக்கினங்களை அகற்றுவதற்கு, முதற்படியாகும்.

ஓவ்வொரு தெய்வத்துக்கும் ஒரு வாகனம் இருக்கிறது. உண்மையில் உயிர்கள் எல்லாம் தெய்வத்துக்கு வாகனமாகின்றன. அந்தந்தத் தெய்வத்துக்குரிய வாகனம் அந்தந்தத் தெய்வத்தின் தனி மகிழ்ச்சையை விளக்குவதாகும். விநாயகக் கடவுள் பெருச் சாளி வாகனன் என்ற பெயரை படைத்திருக்கிறார். பெருச் சாளி எப்படி யானையைச் சுப்பக் குடியும்? ஆத்மாவைப் பற்றி ஒரு நுட்பமான உண்மை உண்டு. பெரியதில் எல்லாம் ஆத்மா மிகவும் பெரியது. நுட்பமானதில் அது மிகவும் நுண்ணியது. ஜீவாத்மாக்களின் உடலில் இயங்குவதும் சிறிய ஆத்மா என்றோ, பெரிய ஆத்மா என்றோ, உடலின் அளவை வைத்துச் சொல்ல முடியாது. உடல் சிறியது என்றாலும், உள்ளிருக்கும் ஆத்மா அளவில்லாது,

வடிவங்களில் அது கட்டுப்படுவதில்லை. ஜூப்பொருள்களுக்குத் தான் எடையும் உண்டு. அறிவுப் பொருளை அவ்வாறு மதிப்பிட்டுச் சொல்லினிட முடியாது. உடலும் உயிரும் சேர்ந்தது ஜீவாத்மா. உடல் வடிவத்தில் ஆத்மாக்கள் யாவும் எல்லையில் அடங்கிய சிற ஜந்துக்கள் ஆகும் ஆத்மா சொருபத்திலோ ஒவ்வொரு ஜீவனும் அளவில்லாத பெரும் பெருச்சாளிவாகனங்கள் இந்தக்கோட்பாட்டைப் பெருச்சாளிவாகனம் உணர்த்துகின்றது.

தத்துவத்தை ஒருவகப்படுத்துவது போல அமைந்தது. அவனுடைய வடிவம். ‘ஓம்’ என்ற எழுத்து, பல மொழிகளில் பல பாங்கில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அத்தனை எழுத்துக்களுக்கும் பொதுவான இயல்பு ஒன்று உண்டு. யானையின் காரு, தலை, துசிக்கை ஆகிய மூன்றும் சேர்ந்து ‘ஓம்’ என்பதன் பொது இயல்பு ஆகிறது. யானை முகம் கொண்ட கணபதி ஒங்கார முடித்திராக்கத்திகழுகின்றான். அவனுடைய தலையும் துதிக்கை யும் அந்தக் கோட்பாட்ட விளக்குகின்றன வட இந்தியாவில் சில மாகாணங்களில் ‘ஓம்’ என்ற எழுத்துக்குமேல் சந்திரனின் பிறையைக் குறிப்பிடுகிறார்கள். அதற்கு ஒப்ப அந்த மாகாணங்களில் உள்ள கணபதியின் வீக்கரகங்களுக்குச் சந்திரபிந்து கிரீடமாக அமைந்திருப்பதைக் காணலாம்.

பருத்த திருமேனிக்கு ஒப்ப வட்போதரன் அல்லது பேழை வரிய பட்டத்தவன் ஆகிறான். இந்தப் பெரிய வீட்டு நாயகன் வீட்டில் உள்ள பெருள்களைப் பேழையில் போட்டு வைப்பது வழக்கம். அதுபோல் அண்டங்கள் யாவும் அவனுள் அடங்கி இருக்கின்றன. அவனுக்குப் புறம்பான பொருள் ஒன்றும் இல்லை தன்னிடத்துச் சாராரங்கள் எல்லாவற்றையும் தனது சத்தியால் அவன் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறான். கச்சையாக அவன் பாம்பை அணிந்திருக்கிறான். சர்ப்பம் என்பது சத்தியின் சின்னமாகும். சர்ப்பத்தைக்கொண்டு தனது தாழி வயிற்றைக் கட்டி இருப்பதன் கோட்பாடு இதுவேயாகும்.

ஐந்து கரங்கள் உடையவனாக ஆனை முகக்கடவுள் இருக்கிறான் பொதுவாகத் தெய்வத் திரு உருவங்களுக்கு நான்கு கரங்கள் கான் உண்டு. ஆற்றலில் அவர்கள் மாணுடர்களை விட உயர்ந்தவர்கள் என்பதை அது காட்டுகிறது. தும்பிக்கை உள்ள கணபதிக்கு ஐந்து கரங்கள் இருக்கின்றன உபர்த்திப் பிடித்துள்ள இரண்டு கைகளில் அங்குசம், பாசம் என்னும் இரண்டு ஆயுதங்களை அவன் ஏந்தியுள்ளான். யானைப்பாகன் அங்குசத்தைக்

கொண்டு யானையை வேண்டியவாறு நடத்துகிறான். வேலை இல்லாதபோது கயிறு அல்லது பாச்த்தைக் கொண்டு கட்டி வைத்து விடுகிறான். யானைமுகக் கடவுள் ஜீவர்களை நல்ல வழியில் நடத்துகிறான். அதற்கு அறிகுறியாக இருப்பது அங்குசம் தினினை யாளர்களை அவன் பாச்த்தைக் கொண்டு கட்டி அடக்குகிறான். இவ்விதம் இரண்டு வீதங்களில் விகிடநேகவரன் அருள் புரிகிறான். தடைகளை நல்லவர் கருக்கு நீக்குவது நன்று. தடைகளால் கெட்டவர்களைக் கட்டுப்படுத்துவது மற்றொன்று.

இன்னும் இரண்டு கைகளில் முறையே தந்தழும் அங்கமாலையும் இருக்கின்றன. தனது தந்தங்களில் ஒன்றை ஒடித்து எழுதுகோலாகச் கணபதி வைத்திருக்கிறான். கல்வி பயிலுவதற்கு அது அறிகுறியாகிறது. சிந்தனா சக்தியை வளர்ப்பது அவசியம் என்பதை ஜூபமாலை நினைவுட்டுகிறது. யார் கருவுள் என்ன ஏழ் ஏழுதவும் கற்றுக் கொள்கிறானே அவன் நல்லவங்களிறான். அறிவை வளர்க்க விருப்புகிறவர்கள் யானை முகவை ஆராதிக்க வேண்டும் ஐந்தாவது கரமான தும்பிக்கையில் தணக்கு மிகவும் விருப்பமான மோதகத்தை ஏந்திக் கொண்டிருக்கிறான். உணவு இல்லாமல் யாரும் உயிர் வாழ முடியாது; ஜீவராசிகள் எல்லாவற்கும் நல்ல உணவைத் தந்து காப்பவன் என்பதை இது காட்டுகிறது. துதிக்கை ஏந்தப்படியம் வளைந்து சுருண்டிருக்கிறதோ, அதற்கு ஏற்றவாறு வலம்புரி விநாயகர் என்றும் இடம்புரி விநாயகர் என்றும் அழைக்கிறோம்.

-கவாயி சித்பவானந்தர்

தும்பிக்கையோனே.....

தூங்மிக அறிவிக் முதற்படி சிரவணம். வேதாந்தத்தின் உயர்ந்த கருத்துக்களைக் கவனித்துக் கேட்பதே இது. இரண்டாவது படி மனமை, அங்கற யானைக் காதுகளும் பெரிய தலையும் இரண்டு ஆன்மிகப் பயிற்சிகளையும் ஞானச்சரங்கமாக அவர் விளங்குவதையும் உணர்த்துகின்றன. அறிவிலும் ஞாபக சத்தியிலும் சிறந்த யானையின் தலை இதற்கேற்ப அவருடைய சிரமாக அமைந்திருக்கிறது. அதிலிருந்து வரும் தும்பிக்கை, எதையும் தேடி எடுத்து அலகும் பண்ணப் படவர்த்துகிறது. ஞானவான் நல்ல விடயங்களை அப்படித் தேடி எடுக்க வேண்டும். இந்தத் தும்பிக்கை சீரியபுத்தியின் அடையாளமாகவே விளங்குகிறது.

புத்தி என்பது மனிதனைப் பொறுத்தவரை நல்லதைக் கண்டு படிக்கும் சாதனமாக உள்ளது. மனிதனின் புத்தி இரண்டு வகைப் பட்டது. ஒன்று ஸ்தூல காட்டுவது; மற்றது குட்சம் அறிவை, காட்டுவது ஸ்தூல அறிவு இந்த உலகத்தைப் பொறுத்தது. இங்கே உள்ள நால்து பொல்லாதது ஆசியவற்றை இனம்பிரிக்க அது உதவு கிறது. கக் துக்கங்களையும், நன்மை திமைகளையும், புண்ணிய பாவங்களையும் அதன் மூலம் அடையாளம் கண்டு. ஒரு மனிதன் நல்ல வர்மிக்கையை வாழ முடியும். குட்சம் அறிவு மனிதனுக்கு உயர்ந்த விஷயங்களை அடையாளம் காட்டுகிறது. தன்னுடைய பார்வையை உள்முகமாகத் திருப்பி உண்மையையும் மாயை யையும் சிற்றின்பத்தையும் பேரின்பத்தையும் அநித்தி பமான் இன்பத்தையும், நித்தியமான ஆண்தல்தையும் தெரிந்து கொள்ள அது உதவுகிறது. கணேசர் இந்த ஸ்தூல அறிவையும், குட்சம் அறி வையும், காட்டும் பொத்த உருவமாகத் திகழ்கிறார். மனிதன் இம்மையிலும் மறுமையிலும் பொக்குடிய வாய்ப்புகளை. இந்த ஞானத்தின் மூலம் கண்டு கொள்ள உதவும் ஞானக்கடவுள்கள் கக் கணபதி விளங்குகிறார்.

அவரது தும்பிக்கை இந்த அபூர்வ சக்தியை உணர்த்து கிறது. அதைக் கொண்டு ஒரு மரத்தை யானை பிடுங்கி விடு கிறது. அதைக் கொண்டே ஒரு சிறு ஊசி கீழே விழுந்தாலும் தேடி எடுக்கிறது. இப்படி இரண்டு முற்றிலும் மாறுட்ட அளவில் வேறுபட்ட காரியங்களைச் செய்யும் உறுப்பு காண்பதற்கு மிக அரிது. கணேசருடைய தும்பிக்கை அதே அதேபோல இந்த உலகத்தின் பொருளாதார விஷயங்களையும் மறு உலகத் தின் ஞானாதாரமான விஷயங்களையும் பகத்து உணர்ந்து அறிந்து கொள்ள உதவும் சாதனமாகத் தோற்றும் அளிக்கிறது.

கடேஸ்கரின் இரு தந்தங்கள் மனிதனை ஆட்டிப்படைக்கக் கூடிய விருப்பு, வெறுப்புக்களை அடக்கும் சக்தியை அடையாளம் காட்டுகிறது. அவர் துவந்த அதிதர்; அதாவது எதிரெதி ரான் இரண்டு விஷயங்களையும் ஒன்றாகக் காணக்கூடியவர். சாதாரணமனிதன் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு ஆளாகித் துன்பம் அடைகிறான். கணபதி அவனுடைய கவனத்தை இரண்டு தந்தங்களுக்கும் நடுங்கில் நிறுத்தி ஞானத்தை புகட்டுகிறார். ஆசைகளை அடக்கவும், வெற்றி கொள்ளவும் வழி கட்டுகிறார்.

கணேசரின் பந்தத வயிறு எதையும் ஜீரணி^கக்கு கூடிய சக்தியைக் காட்டுகிறது ஒரு மனிதன் இன்ப துன்பங்கள் எதுவாயினும், எந்த அளவில் இருந்தாலும், ஏற்று ஜீரணிக் கப் பழக வேண்டும் வாழ்சில் எதிர் கொள்ளக் கூடிய இடை யூறுகளை ஏற்று வெல்லப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும் இப்படி அனுபவங்களை விவேகத்துடன் ஏற்றுக் கூட கடைகளை வெல்லக் கூடிய சக்தியை, நமக்கு உணர்த்தும் வடிவமே அது அவரைத் தடைகளை வெல்ல உதவும் விக்கிநேசுவரராகவும் நாம் வணங்குகிறோம்.

கணேசர் ஒரு காலை மடக்கி இன்னொருஞ்சை உயர்த்தி அமைத்துக் கொண்டு காட்சி தருகிறார். வாராட்சை இந்தத் தோற்றம், இம்மையின் உலக இன்பங்களையும், மறுமையின் உயர்ந்த பாக்கியங்களையும், சமமாக மதித்துக்கூடி செய்வதைக் காட்டுகிறார். இவற்றுக்கு நடவேல் சிந்தனையை ஆடாமல், அசங்காமல் சமநிலைப்படுத்தும் யோகநிலையை இதன் மூலம் அவர் உணர்த்துகிறார். இந்த உலகில் பெறும் அனுபவங்களில் ஊன்றி நிற்பதன் வழிபாக்கத்தான், மறு உள்கிண் இணையிலாக இன்பங்களை எட்ட மனதை உயர்த்த முடியும் என்பதை; ஊன்றிய காலும் உயர்த்திய காலும் காட்டுகின்றன.

அவர் காலடியில் அளவிச்வாத உணவு கிடைகிறது. இது மனிதன் தேடும் செல்வம், அசிகாரம், சென்பாக்கியம் ஆகிவற் றைக் காட்டுகிறது இந்த உணவைக் கணேசர் காலடியிலேயே வைத்திருக்கிறோம். வாகனமும் அதை அவருடைய அனுமதி இன்றிக் குனிந்து பார்ப்பதில்லை. வாழ்க்கையின் அழியக்கூடிய ப்ரோகங்களுக்க மனிதன் அடிமையாகக் கூடாது என்பதை இது காட்டுகிறது.

விநாயகருக்கு முன் காதுகளைப் பிடித்து நெற்றியில் குட்டிக் கொண்டும், தோப்புக்கரணம் போடுவதும் வணங்குவதும் முறை. எவ்வளவு உயர்ந்த மனிதன் ஆனாலும் சிந்தனையைக் கட்டுப் படுத்தி, வழிக்கையில் பணிவிடன் இருக்க வேண்டும் என்பதை இந்த வணக்கம் அடியிருப்பதாக காட்டுகிறது அடங்காதவனுக்கும் பணிவு வரத் தோப்புக் கரணம் போட வைக்கும் முறை இந்த அடிப்படையிலேயே ஏற்பட்டது.

கணபதி உடல் பலத்துக்கும், ஞானச் செழுமைக்கும் அடையாளமான கடவுள் எந்தக் காரியத்துக்கும் இவை இரண்டும் தேவை அதனாலேயே எந்தக் காரியத்தையும் தொடங்குவதற்கு முன் அவரை வேண்டி வணங்குகிறோம்.

- சுவாமி ஏ. பார்த்தசாரதி.

விநாயகர் திருவுருவங்கள்

* விநாயகருடைய திரு உருவம் பக்தர்களுடைய மனதின் பரி பாகத்துக்கு ஏற்ப முப்பத்திரெண்டு வகைளாகப் போற்றி வணங்கப்படுகிறது.

01. பாலக்ஷைபதி; நான்கு திருக்கரங்களும் யானைமுகமுட் உடையவர். உதிக்கின்ற செங்கதிர் போன்ற நிறம் உடையவர். குழந்தைக் கிருட்டீனி கொண்டவர். வாழைப்பழம், மாப்பழம், பலாப்பழம், கரும்பு. ஆகியவற்றைக் கரங்களில் தாங்கி இருப்பவர். இவரது துதிக்கையில் மோதகம் இருக்கிறது.

02. தருண கணபதி: எட்டித் திருக்கரங்களையும் யானை முகத் தையும் உடையவர். கைகளில் பாசம், அங்குசம், பணியாரமாகிய மோதகம், விளாம்பழம், நாவறபழம். ஒடிந்த தன் கொப்பு நெற்கதிர், குரும்பின்துண்டு ஆகியவற்றை உடையவர். நன்பகலில் தோன்றுகிற குரியவணப்போன்ற நல்லவிவந்தமேனிப்படைத்தவர்.

03. பக்தி கணபதி: சரத் காலத்து வெண்மதி போன்ற நிறம் கொண்டவர். தேங்காய், மாப்பழம், வாழைப்பழம், பாயச பாத்திரம் ஆகியவற்றை நான்கு கரங்களில் ஏந்தியவர்.

04. வீரகணபதி: வேதாளி, வேல், அப்பு, வில், சக்கரம், கத்தி, சேடகம், சம்மட்டி, ககை, அங்குசம், நாரம், குலம், குந்தாலி, மழு, கொடி. ஆகிய புதினாறையும் தாங்கிய பதினாறு திருக்கரங்கள் கொண்டவர் சிவந்த திரு மேனியுர் சந்தே கோபம் கொண்டதிருமுகத்தையும் உடையவர்..

05. சக்தி கணபதி: செவ்வந்தி வானம் போன்ற நிறம் கொண்டவர். பச்சை மேனி கொண்ட தேவியைத் தழுவியவர். ஒரு வருக்கொருவர் இருப்பில்கை கொடுத்துத்தழுவிக் கொண்டிருப்பது தனி அழகு. பாசம், பூமாலை பூகியவற்றைத் காங்கிய திருக்கரத்துடன், உஞ்சேல் என்ற அபயகரமும் கொண்டவர்.

06. துவிஜு கணபதி: நான்கு திருக்கரங்களிலும் மூறையே புத்தகம், அட்சமாலை, தள்டம், கமண்டலம் ஆகியவற்றைத் தரித்தவர் மின்னாற் கொடி. போல விளங்குகின்ற கைவளையங்களை உடையவர். சந்திரன் போல வெண்மையானவர் நான்கு யானை முகங்களைக் கொண்டவர்.

07. சித்தி கணபதி: மாம்பழி, பூங்கொத்து, கரும்புத்துண்டு, எள்ளுருங்கை, பரசு இவற்றைத் துதிக்கை உட்பட ஜந்துகரங்களில் தரித்தவரும் பொன்போலப் பொளிவும் பக்கமையும் கலந்த நிறமும் கொண்டவர்.

08. உச்சிஷ்ட கணபதி: நீலோற்பவம், மாதுளம்பழம், வீணை, நெற்றிதர், அட்சமாஸை, இவற்றைத் தரித்தவர், நீலத் திருமேனி கொண்டவர்.

09. விக்ன கணபதி: சங்கு, கரும்பு, வில், புஷ்பானம், கோடரி பாசம், சக்கரம், கொப்பு, மாலை, பூங்கொத்து, பாணம் ஆகியவற்றோடு கூடிய திருக்கரங்களை உண்டாயவர். ஆபரணங்களை நிறைய தரித்து, பொன்மேனி ராக விளங்குபவர்.

10. கூதிப்ர கணபதி: தந்தம், கற்பகக்கொடி, பாசம், ரத்ன கும்பம், அங்குசம் இவற்றை ஏந்தியவர் செவ்வரத்தும்பூ போன்ற அழிய மேனியர். செந்திறம் ஆஸவர்.

11. ஏரம்ப கணபதி: அபயம், வரதம் ஆகிய திருக்கைகளை உடையவர் பாசம், தந்தம், அட்சமாஸை, மாலை, பரசு சம்மட்டி, மோதகம், பழை இவற்றைத் தாங்கியவர். சிங்கவாக எத்தில் ஏற்யவர். யானைமுகம் ஐந்து உடையனர். பக்கமை கலந்தகருமை நிறம் உடையவர்.

12. லக்கமி கணபதி: எட்டுக்கைகளிலும் கிளி, மாதுளம்பழம் கலசம், அங்குசம், பசம், கற்பகக்கொடி கட்சம், வரதம் இவற்றை உடையவர். அமுதப்பிரவாகம் போன்ற வெண்ணமை நிறத்தே, நீலத்துமரையை ஏந்திய இரண்டு பெருந்தேவியருடன் திகழுபவர்

13. மகா கணபதி: மாதுளம்பழம், கதை, கரும்பு, வில், சக்கடம், தமாஸர, பாசம், நீலோற்பவம், நெறக்திர், தந்தம், ரத்ன கலசம் இவற்றைத் திருக்கரங்களில் தாங்கியவர். செங்கதிர் போன்ற நிறம் உடையவர். முக்கண்ணர், பிழை முடி கொண்டவர், மடிமிது எழுந்தருளி இருக்கிற தாமரையை ஏந்திய தேவி யாற் கவையோடு தழுவப்படுபவர்.

14. விஜய கணபதி: பாசம், அங்குசம், தந்தம், மாம்பழம் ஆகியவற்றைத் தரித்தவர். பெருச்சாளி வாகனத்தில் ஏறி இருப்பவர். செந்திறமானவர்.

15. நிருத்த கணபதி: இவரைக் கூத்தாடும் பின்னையார் என்றும் நரத்தன கணபதி என்றும் சொல்வார்கள். மோதிரங்களை அணிந்த விரல்களை உடைய கைகளால், பாசம், அங்குசம், அபும், கோடரி, தந்தம் ஆகியவற்றைத் தரித்தவர். பொன்போன்ற நிறம் உடைய திருமேனி கொண்டவர். கற்பக விருட்சத்தின் அடியில் எழுந்தருளி இருப்பவர்.

16. ஊர்துவ கணபதி: நீலப்பூ, நெற்பமிர், தாமாரை, கரும்பு, வில், பாணம், தந்தம் இவற்றை உடையவர். பொன் வள்ளப் பொலிவும், பச்சை நிற மேனியும் கொண்ட தேவியை தழுவி இருப்பவர்.

17. ஏகாட்சர கணபதி: செந்நிறமானவர், செம்பட்டு ஆடை அணிந்தவர், செம்மலர் மாலை கொண்டவர், பிறை முடியர், முக்கண்ணர். குறுந்தாளர், குறுங்கையர், மாதுளம்பழும், பாசம், அங்குசம், வரதம் இவற்றைத் தாங்கிய கைகளைக் கொண்டவர். யானை முகத்தவர், பதுமாசனத்தில் அமர்ந்தவர், பெருச்சாளி வாகனம் உடையவர்.

18. வர், கணபதி: செவ்வண்ணம் கொண்டவர். யானை முக மும் முத்துகண்ணம் உடையவர். பாசம் அங்குசங்களைத் தரித் தவர், தென் நிறைந்த கபாலத்தைக் கொண்டவர். பிறைமுடி சூடியவர்.

19. திரயாக்ஸர் கணபதி: அசைகின்ற செவிகளாகிய சாமரை அணிந்தவர். பொன்னிறமானவர், நான்கு கரங்களை உடையவர், பாசம், அங்குசம், தந்தம், மாம்பழும் ஆகியவற்றைத் தாங்கிய வர், துதிக்கை நுனியில் மோதகத்தை உடையவர்.

20. கூப்பிரபிரசாத கணபதி: பாசம், அங்குசம், கல்பலறை, மாதுளம்பழும், தாமரை, தர்ப்பை, விழுரம் ஆகியவற்றைத் தரித்தவர் திருவாபரணங்களை அணிந்தவர். பேழை வயிறு கொண்டவர்

21. ஹரித்திரா கணபதி: மஞ்சள் நிறமானவர், நான்கு கரங்களை உடையவர், அவற்றில் பாசம், அங்குசம், தந்தம், மோதகம் இவற்றைத் தரித்திருப்பவர், பத்தர்களுக்கு அபயம் அளிப்பவர்.

22. ஏகதந்த கணபதி: பேழை வயிறு கொண்டவர். நீல மேனி உடையவர். கோடாரி, அட்சமாலை, லட்டு, தந்தம் இவற்றை உடையவர்.

23. சிருஷ்டி கணபதி: பாசம், அங்குசம், தந்தம், மாம்பழும் ஆகியவற்றைத் திருக்கரங்களில் ஏந்தியவர். பெருச்சாளி வாகனத்தை உடையவர். சிவந்த திருமேனி கொண்டவர்.

24. உத்தண்ட கணபதி: நீலம், தாமரை, மாதுளம்பழும், கணத், தந்தம், ஏரும்புவில், ரத்தினகலசம், பாசம், நெற்கதிர், மாலை இவற்றை ஏந்திய பத்து கைகளை உடையவர். அழகிய தாமரைப் பூவை ஏந்திய, பச்சை மேனி கொண்ட தேவியால் தழுவப்படுபவர். சிவந்த மேனி உடையவர்.

25. ரணமோசன கணபதி: பாசம், அங்குசம், தந்தம், நாவற பழம் இவற்றைத் தரித்தவர். வெண்பளிங்கு போன்ற மேனியர் செந்திறப்பட்டாலோடு உடுத்தியவர்.

26. துண்டி கணபதி: அட்சமாலை, கோட்டி, ரத்தி னகலசம், தந்தம் இவற்றை ஏந்தியவர்.

27. துவிமுக கணபதி: தந்தம், பாசம், அங்குசம், ரத்தி பாத்திரம் இவற்றைக் கையில் ஏந்தியவர். பச்நீல மேனியா. செம்பட்டாடையும் ரத்தினகிரீடமும் அணிந்தவர். இரு முகங்களுக்கொண்டவர்.

28. மும்முகக் கணபதி: வலது கைகளில் கூரிய அங்குசம், அட்சமாலை, வரதம் இவற்றை உடையவர். இடது கைகளில் பாசம், அமுதகலசம், அபயம் இவற்றை உடையவர். பொற்றாமரை ஆசனத்தின் நடுப்பெர்குட்டில் மூன்று முகங்களுடன் எழுந்தருளி இருப்பவர். பரசம் பூ போன்ற சிவந்த நிறத்தை உடையவர்.

29. சிங்க கணபதி: வீணை, கற்பகக் கொடி, சிங்கம், வரதம் இவற்றை வலது கைகளில் தூங்கியவர். தாமரை, ரத்னகலசம், பூங்கொத்து, அபயம் ஆகியவற்றை இடது கைகளில் உடையவர். வெண்ணிறமான மேனி கொண்டவர். யானை முகத்தோடு சிங்க வாகனத்தில் எழுந்தருளியவர்

30. யோக கணபதி: யோக நிலையில், யோக பட்டம் தரித்துக் கொண்டு, இளம் குரியன் போன்ற நிறத்தோடு, இந்திர நிலம் போன்ற ஆட்டயை உடுத்திக் கொண்டு, பாசம், அட்சமாலை, யோக தண்டம், கரும்பு இவற்றை ஏந்தி இருப்பவர்.

31. தூர்க்கா கணபதி: சுட்ட பசும் பொன்றிறம் கொண்டவர். எட்டுக் கைகளும் பெரிய மேனியும் உடையவர். அங்குசம், பாசம், அட்சமாலை, தந்தம் இவற்றை வலது கைகளில் ஏந்தி யவர். பாசம், வில், கொடி, நாவற்பழம் இவைகளை இடது கையில் கொண்டவர், செந்திற ஆட்ட தரித்தவர்.

32. சங்கடஹர கணபதி: இனஞ்சுரியன் போன்ற நிறத்தோடு, இடப்பாகத்தில் அம்மையை உடையவர். அம்மை பசிய மேனி கொண்டு, நீலப்பூலை ஏந்தி இருப்பவர். வலது கைகளில் அங்குசமும் வரதமும் கொண்டவர். இடது கைகளில் பாசம், பாயாசப்பாத்திரம் ஏந்தியவர் செந்தாமரைப் பீடத்தில் நிற்பவர். நீல நிறமான அடை அணிந்தவர்.

-திருவாவட்டுத்துறை ஆதின மகாவித்வான்
இரு ச. தண்டபாணிதேசிகர்.

ஞ. வி. அதிசகம். 386, மணிக்குட்டுங்கி, யாழ்ப்பாணம்.